

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل پارامترهای محیطی موثر جهت ارتقاء کیفیت پیاده روها (نمونه موردی: خیابان فردوسی سنندج)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیروان بهرامی - دکتر شهرسازی و برنامه ریزی شهری مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

هیرا مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

علی حجت - دانشجو دکتر برنامه ریزی شهری دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

فاطمه مهربانی - دانشجو دکتر برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

مسیرهای عابر پیاده به عنوان بخش جدایی ناپذیر سیستم حمل و نقل شهری و ارتباط دهنده مبدا، مقصد با سواره رو می باشد. با توجه به مسایل و مشکلاتی که وسایل نقلیه موتوری درون شهری به وجود آورده، توجه جدی به پیاده ها می تواند با کاهش مصرف سوخت، آلودگی هوا، معضلات ترافیکی و هزینه خانوارها همراه باشد. همچنین سبب افزایش سلامتی جسمی و روحی شهروندان و خلق فضاهای شهری با کیفیتی مناسب خواهد شد. خیابان فردوسی سنندج از اولین خیابان های ساخته شده در این شهر در دوره پهلوی اول بوده و به سبب جایگاه تاریخی و اجتماعی در بافت مرکزی شهر، مرکزیت تجاری و شریانی بین میادین قدیم و جدید شهر (میدان های انقلاب و آزادی) و پرتدد بودن از نظر حرکت سواره و پیاده، از نقش تعیین کننده ای در هسته مرکزی سنندج برخوردار است. روش تحقیق در این نوشتار بر پایه روش تحلیلی- توصیفی و کمی- کیفی استوار بوده و از شیوه های اسنادی و میدانی استفاده شده است. در این مقاله سعی بر آن است تا ضمن ارزیابی دقیق وضع موجود و شناخت مشکلات فضای مذکور از نقطه نظر کالبدی و عناصر تاثیرگذار بر کیفیت فضایی آن، راهکارهای عملی جهت ارتقای شاخص های کیفی این محور تاریخی، پویا و حیاتی شهر ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، پیاده رو، خیابان، شهر سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662542>

